

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Laipni lūgti Baznīcā, kur mājō prieks

Elders Patriks Kīrons
no Divpadsmīt apustuļu kvoruma

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the Presi-

Pateicoties mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, pestījošajai dzīvei un misijai, mēs varam būt — un mums vajadzētu būt — vispriecīgākajiem cilvēkiem uz Zemes!

Es tiku kristīts par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli 1987. gada Ziemassvētku priekšvakarā — gandrīz pirms 37 gadiem. Tā patiesi bija brīnišķīga diena manā dzīvē un manā mūžīgajā ceļojumā, un es no visas sirds esmu pateicīgs draugiem, kuri man sagatavoja ceļu un atveda pie atdzimšanas ūdeņiem.

Neatkarīgi no tā, vai jūs kristījāties vakar vai pirms daudziem gadiem, vai jūs sanākat kopā lielā ēkā, kur mīt vairākas bīskapijas, vai zem salmu jumta, vai jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu Glābēja piemiņai taizemiešu vai svahili valodā, es gribētu jums teikt: laipni lūgti Baznīcā, kur mājō prieks! Laipni lūgti Baznīcā, kur mājō prieks!

Baznīca, kur mājō prieks

Pateicoties mūsu Debesu Tēva mīlošajai iecerei, kas paredzēta katram Viņa bērnam, un pateicoties mūsu Glābēja Jēzus Kristus pestījošajai dzīvei un misijai, mēs varam būt — un mums vajadzētu būt — vispriecīgākajiem cilvēkiem uz Zemes! Pat tad, kad mūs piemeklē dzīves vētras šajā tik bieži trauksmainajā pasaulē, mēs varam izkopt pieaugošu un noturīgu prieku un iekšējā miera sajūtu, pateicoties mūsu cerībai Kristū un mūsu izpratnei par savu lomu brīnišķīgajā laimes iecerē.

Tā Kunga vecākais apustulis, prezidents Rasels M. Nelsons, gandrīz katrā savā uzrunā, ko sniedzis, kļūstot par Baznīcas prezidentu, ir runājis par prieku, kas rodams, pievēršot savu dzīvi

dent of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!"

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord's Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour's powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn't have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? "Is that a thing?" you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ's abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for "in [His] presence is fulness of joy!"

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is

Jēzum Kristum. Viņš to tik kodolīgi rezumēja: „Prieks izriet no Viņa un pateicoties Viņam. ... Pēdējo dienu svētajiem Jēzus Kristus ir prieks!”

Mēs esam Jēzus Kristus Baznīcas locekļi. Mēs piederam Baznīcai, kur mājo prieks! Un nekur citur mūsu kā ļaužu pulka priekam nevajadzētu būt tik acīmredzamam, kā katru svētdienu sapulcējoties mūsu Svētā Vakarēdiena dievkalpojumos, lai pielūgtu visa prieka avotu! Te mēs sanākam savas bīskapijas vai draudzes ģimenē, lai svinīgi atzīmētu Tā Kunga Svēto Vakarēdienu, mūsu atbrīvošanu no grēka un nāves un Glābēja vareno labvēlību! Te mēs nākam, lai rastu prieku, patvērumu, piedošanu, pateiktos un gūtu piederības sajūtu, kas rodama Jēzū Kristū!

Vai jūs rodat šādu kopības garu, liksmojot Kristū? Vai jūs atnākat ar šādu garu? Iespējams, jūs domājat, ka tas nav saistīts ar jums, vai varbūt jūs vienkārši esat pieraduši pie ierastās kārtības. Taču neatkarīgi no mūsu vecuma vai aicinājuma, mēs visi varam sniegt savu ieguldījumu, lai padarītu mūsu Vakarēdiena dievkalpojumus prieka pilnus, vērstus uz Kristu, par tik sirsnīgu stundu, cik vien tā var būt, — kurā valda dzīvīgs priekpilnas godbijības gars.

Priekpilna godbijība

Priekpilnagodbijība? „Vai tāda var būt?” jūs varētu vaicāt. Jā, var! Mēs no sirds dziļumiem mīlam, godājam un cienām mūsu Dievu, un mūsu godbijība izriet no dvēseles, kas liksmo par Kristus mīlestības, žēlsirdības un glābšanas pārpilnību! Šai priekpilnajai godbijībai būtu jāraksturo mūsu svētā Vakarēdiena sanāksmes.

Taču daudziem godbijība nozīmē tikai cieši sakrustotas rokas, noliektu galvu, aizvērtas acis un nekustīgu sēdēšanu, šķietami, bezgalīgi. Iespējams, tas palīdz, mācot enerģiskus, mazus bērnus, taču, mums pieaugot un mācoties, centīsimies ieraudzīt to, ka godbijība ir kas vairāk. Vai tā mēs uzvestos, ja Glābējs būtu mums līdzās? Nē, jo „[Viņš] piepild[a] [mūs] ar prieku [Sava] vaiga priekšā”!

Daudziem no mums nāksies vingrināties šo pārmaiņu piedzīvošanā, lai varētu šādā veidā pielūgt mūsu dievkalpojumus.

Apmeklēšana un pielūgšana

Mēs nepulcējamies sabata dienā, lai vien apmeklētu Vakarēdiena dievkalpojumu un izsvītrotu to no mūsu darāmo darbu saraksta. Mēs

a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming

sanākam kopā, lai pielūgtu. Starp šiem diviem jēdzieniem pastāv būtiska atšķirība. Apmeklētozīmē — būt klāt. Bet pielūgtnozīmē ar nolūku slavēt un godināt mūsu Dievu tādā veidā, ka tas mūs izmaina!

Uz paaugstinājuma un dievkalpojuma zālē

Ja mēs sanākam kopā, lai atcerētos Glābēju un pestīšanu, ko Viņš paveica, mūsu sejās vajadzētu atspoguļoties priekam un pateicībai! Elders F. Enzio Bušē reiz dalījās personīgā pieredzē par laiku, kad bija draudzes prezidents — kāds gados jauns zēns paskatījās uz viņu, sēžam uz paaugstinājuma, un skaļi pajautāja: „Kāpēc šis vīrietis ar dusmīgo seju sēž tur augšā?” Tie, kuri sēž uz paaugstinājuma, — runātāji, vadītāji, kori — un klātesošie dievkalpojuma zālē cits citam ar savām sejas izteiksmēm pauž šo aicinājumu uz Baznīcu, kur mājō prieks.

Garīgo dziesmu dziedāšana

Kad mēs dziedam, vai mēs vienojamies kopīgā dziesmā, lai slavētu mūsu Dievu un Ķēniņu, neskatoties uz mūsu balss labskanīgumu, vai arī mēs tikai nomurminām vārdus vai vispār nedziedam? Svētajos Rakstos ir teikts, ka taisnīgo dziesma ir lūgšana Dievam, par ko Viņa dvēsele priecājas. Tādēļ dziedāsim! Un Viņu slavēsim!

Runas un liecības

Mūsu runu un liecību centrā ir Debesu Tēvs un Jēzus Kristus, un augļi, ko gūstam, pazemīgi dzīvojot saskaņā ar Viņu evaņģēliju; augļi, kas ir „saldāki par visu saldo”. Tad mēs patiesi „mielosi[mies] ... līdz [mēs būsim] paēduši, ka [mēs nebūsim] nedz izsalkuši, nedz izslāpuši”, un mūsu slogi kļūs vieglāki priekā par Dēlu.

Svētais Vakarēdiens

Mūsu dievkalpojumu galvenais notikums ir Svētā Vakarēdiena svētišana un pieņemšana, kur maize un ūdens simbolizē mūsu Kunga īstenotās Izpiršanas dāvanu un mūsu pulcēšanās galveno mērķi. Šis ir „svēts garīgās atjaunošanās laiks”, kad mēs no jauna apliecinām, ka esam gatavi uzņemties Jēzus Kristus Vārdu, un no jauna noslēdzam derību — vienmēr atcerēties Glābēju un ievērot Viņa baušļus.

Dažos dzīves posmos mēs, iespējams, pieņemam Vakarēdienu ar smagu sirdi un nomā-

loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example

cošu nastu. Citos brīžos mēs to darām ar brīvu garu un atslogoti no rūpēm un raizēm. Kad mēs uzmanīgi klausāmies maizes un ūdens svētīšanas lūgšanā un pieņemam šos svētos simbolus, mūsos rodas vēlme apdomāt Glābēja upuri, Viņa agoniju Ģetsemanē, Viņa mokas uz krusta, bēdas un sāpes, ko Viņš izcietā par mums. Tieši tas atvieglos mūsu dvēseli, kad mēs saistīsim mūsu ciešanas ar Viņa ciešanām. Vēl citos brīžos mēs ar izbrīnu un pateicīgu bijību raudzīsimies uz šo skaudro un saldo prieku, ko Jēzus grandiozā dāvana ir devusi mūsu dzīvei un mūžībai! Mēs priecāsimies par to, kas vēl tikai gaidāms — par mūsu loloto atkalapvienošanos ar mūsu mīļoto Tēvu un augšāmcēlušos Glābēju.

Iespējams, mēs esam pieraduši domāt, ka Svētā Vakarēdiena mērķis ir sēdēt baznīcas solā un apdomāt tikai to, kā mēs šīs nedēļas laikā esam kļūdušies. Taču mēģināsim apgriezt šo paradumu otrādi. Klusumā mēs varam apdomāt, kā šīs nedēļas laikā Tas Kungs mūs nemītīgi ir svētījis ar Savu brīnišķīgo mīlestību. Mēs varam gremdēties pārdomās par to, ko nozīmē — „atklā[t] prieku, ko nes dienišķa grēku nožēlošana”. Mēs varam pateikties par tām reizēm, kad Glābējs ir iesaistījies mūsu grūtībās un mūsu uzvarās, un par gadījumiem, kad mēs sajūtām Viņa labvēlību, piedošanu un spēku, kas mums sniedza izturību, lai pārvarētu savas grūtības un nestu savus slogus ar pacietību un pat ar labu noskaņojumu.

Jā, mēs apdomājam ciešanas un netaisnību, ko nācās izciest mūsu Pestītājam par mūsu grēkiem, un tas liek mums gremdēties nopietnās pārdomās. Taču dažreiz mēs paliekam tur „iesprūduši” — dārzā, uz krusta, iekš kapa. Mums neizdodas virzīties tālāk uz prieku par to, kā šis kapakmens novēlās jeb nāve tika sakauta, un par Kristus uzvaru pār visu, kas varētu mūs atturēt no miera gūšanas un atgriešanās mūsu debesu mājās. Neatkarīgi no tā, vai Vakarēdiena laikā mēs izlejam skumju vai pateicības asaras, lai tās izplūst brīnišķīgā apbrīnā par labo vēsti, ka Tēvs mums dāvājis Savu Dēlu!

Vecāki ar maziem bērniem vai bērniem ar īpašām vajadzībām

Vecākiem, kuriem ir mazi bērni vai bērni ar īpašām vajadzībām, Svētā Vakarēdiena laikā nav klusuma brīžu vai klusu pārdomu laika. Taču visas nedēļas laikā atsevišķos brīžos jūs ar piemēru varat mācīt par mīlestību, pateicību un prieku, ko

the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful

sajūtat par Glābēju un no Glābēja, kad nemitīgi rūpējaties par Viņa mazajiem jēriņiem. Šajos centienos jūsu pūles nav veltīgas. Dievs zina par jūsu apstākļiem.

Ģimenes, bīskapijas un draudzes padomes

Jau mājās mēs varam vairot savas gaidas un to, uz ko ceram, pavadot laiku baznīcā. Ģimenes padomēs mēs varam pārrunāt, kā katrs no mums var sniegt jēgpilnu ieguldījumu tam, lai visus laipni sagaidītu baznīcā, kur mājā prieks. Mēs varam ieplānot un cerēt uz to, ka mums būs prieka pilnas pieredzes baznīcā.

Bīskapijas un draudzes padomes var iztēloties un radīt priekpilnas godbijības gaisotni mūsu Svētā Vakarēdiena dievkalpojumā, nosakot praktiskus soļus un vizuālas norādes, kas palīdz.

Prieks

Prieks katram cilvēkam ir citādāks. Kādam tas varētu būt uzmundrinošs sveiciens pie durvīm. Citiem tā varētu būt klusa palīdzēšana cilvēkiem sajūties ērti, smaidot un apsēžoties viņiem blakus ar laipnu un atvērtu sirdi. Tiem, kas jūtas atstumti vai pamesti, šī sirsnīgā uzņemšana būs ļoti svarīga. Galu galā mēs varam sev pajautāt, kādu pieredzi Glābējs vēlas, lai mēs gūtu mūsu dievkalpojumā? Kā Viņš vēlētos, lai ikviens no Viņa bērniem tiktu uzņemts, aprūpēts, pabarots un mīlēts? Kā Viņš vēlētos, lai mēs justos, kad nākam atjaunoties, pieminot un pielūdzot Viņu?

Noslēgums

Savā ticības ceļā sākumā tieši prieks Jēzū Kristū bija mans pirmais lielais atklājums, un tas izmainīja manu pasauli. Ja jūs vēl neesat atklājuši šo prieku, dodieties tā meklējumos. Tas ir aicinājums saņemt Glābēja miera, gaismas un prieka dāvanu — to izbaudīt, to apbrīnot un par to priecāties katru sabata dienu.

Amons no Mormona Grāmatas pauž manas sirds sajūtas, kad viņš saka:

„Tad nu, vai mums nav iemesla priecāties? Jā, es saku jums, nekad, kopš pasaule sākās, nav bijis [cilvēku], kam būtu tik milzīgs iemesls priecāties kā mums; jā, un mans prieks mani aizved līdz pat lielībai par savu Dievu, jo Viņam ir visa vara, visa gudrība un visa sapratne, Viņš izprot visas lietas, un Viņš ir žēlastības pilna Būtne, līdz pat to glāb-

Being, even unto salvation, to those who will
repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast;
for this is my life and my light, ... my joy, and my
great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name
of Jesus Christ, amen.

šanai, kas nožēlos grēkus un ticēs Viņa Vārdam.

Tad nu, ja šī ir lielīšanās, tad tā es lielīšos, jo
Viņš ir mana dzīvība un mana gaisma, ... mans
prieks un mana milzīgā pateicība.”

Laipni lūgti Baznīcā, kur mājā prieks! Jēzus
Kristus Vārdā, āmen.